

Nr. 18.

Tautas

10. augustā 1928.

**Maksā 20 sant.
(abonejot 13 sant.)**

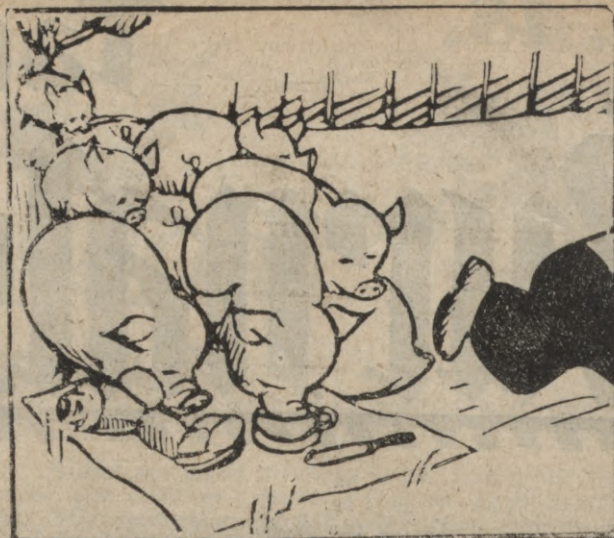
Žurnāls Visiem

**RIGAS
VII
izstāde**

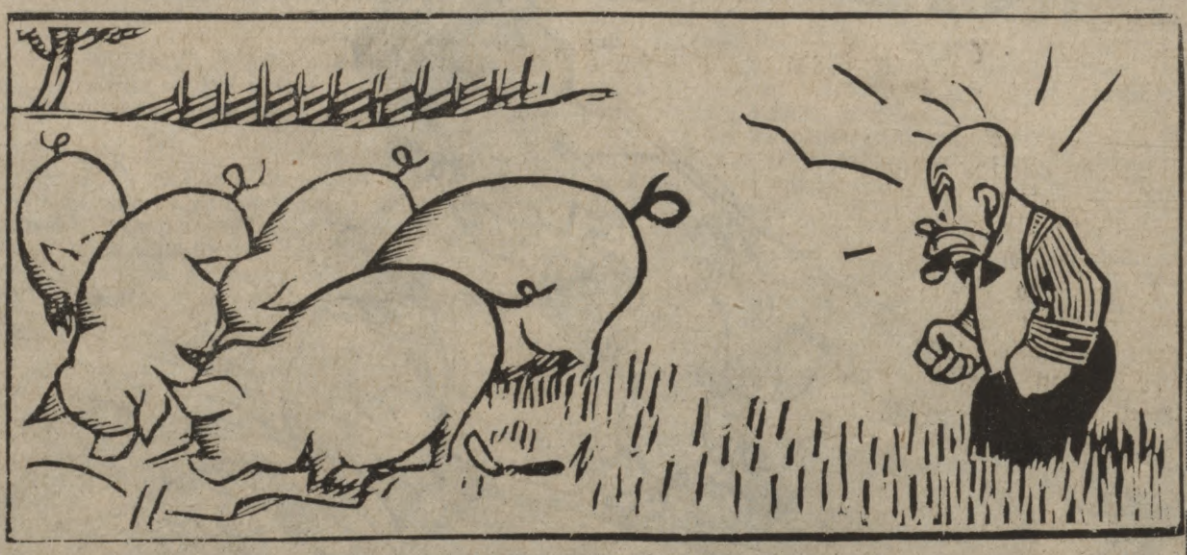

1) Breekš ka man juhmala un furorts grešns,
Kur, taišot trašchus, eekriht dseramnaudā?
Sepat aiš mahjam safais lauks tik glešns,
Tur duhšchu prawit war un eeshlcht šnaudā!”

2) Bet tiklihdš Ādamsons šahš alu šweikt
Un preezatees žif škaištāz mahkonpuhkas,
Tam waj'džiba pehšchana leef projam šteigt;
Šas nejaušch, ka zuhktot to taišās zuhkas.

3) „Ak, funks! Waj wareju to paredšet,
Ka negantneežes rij pat galda autu!?
Nu kaut es pats šew špehtu palihdšet,
Lai šewa galigi mani nešakautu!”

Jzstādē.

Schoriht, ka wehlos no gultas, tā ne mašgajees, ne paštarus flaitijis — teeshi uš eelas. Domaju rudenigā rihta luptē društu ašwaidšinatees.

Nebiju i kreetnu šoli paipehris, te bahž! mani lahdš jater aiš tichupra un well šewim lihdi. Paštatoš, — mans wežu wežais draugs Ploštiku Ešchus. Nahtot pee manis. Lai tik pašiwerejotees šifjati, jabrauzot uš ištahdi. Šhogad wehl neesot bijis.

Ko darit? Kad jabrauz, tad jabrauz. Aišgahjam uš bulwari un pee leelā Wežtalna pulštēna šahštam gaidit trambutiti. Nebijam wehl lahga apštatišchēes, kad jau šakreħja wešeli trihšī wahģi. Un wišī uš ištahdi. Wišī rutšchi. Brauz ar turu patihš.

Celahpam tai weenpadšmitā, wahžu wahģi. Un tawu břiħnumu! Runaja ka tramwajs palģis dahrgaks, bet wišch tikai par šeptineem rubleem wed tewi lihdiš pat ištahdes wahrteem, kurpreti par ištahdes šleegchana pahrtahpšchanu ween šajableto wešeli tichetri griweni, kur tad nu wehl tā grahmata.

Kad bijam ištahdes šehtā, attapos, ka jau išdewis wairat par ošolu, bet wehl nekā nešmu redējis. Šahšu pušbališ par to bašchitees.

— Muktis, noruħja Ploštinišch, gahšeledamees no weenas laħjas uš otu, jo kaut bija wehl agrā rihta štunda, tas bija peešuhžees kā ploštis. — Pats galwenais wehl tikai preekšchā.

Un teesham! Šikko pawehrām leelā pawiljona durwis, ka Lomberģs mušs no galwas lihdiš laħjam nošchaidija ar bruħnu, šmirbigu šchlidrumu, bet aiš wira gari ištēptas išdeħbejušchās ro-

kas mums šneehja gan „Šmalina” prowēš, gan bašchadaš papira šrehmelites.

Štaigajam no aišgalda uš aišgaldu un břiħnejamees. Kaš gan tur nebija: gan ištapiču un našchu štrihki; gan štiklu lihmejamee un trawu tihramās šeepeš; gan amerikānu wafli un pušlatu grahmataš. Pat peenu wareja nobjertees, tas mašfaja tikai. . . diwdesmit rublūs. . . litrā.

Kad eegahjam peħrtiku Edeņē un mašee diwlaħjainee mešchoni mušs wišwišadi mehdiĶa un apšplahwa, eš paštatišchēes Ploština, waižaju: — nu, ko tu, draugs, wehl gribi, kā tew šche patihš?”

— Ne, wišch šata, — šchahda ištahde mani neapmeerina. Ja jau rihto ištahdi, tad wajabšja ištahdit wišu ar to muššu šemite bagata.

Wajabšja ištahdit wišus mušmahju diwlaħjainos dišchjiltgoš mehrlakus, kuri deendeenā wafajās břiħwi Rigaš eelās; waja-dšja atwešt no Zentrales restotos buħrišchos wišus panamištus, bleħšchus un waltis mantas išchleħrbetajus, parahdit bankas direktoru un ministru pušdeenas gašdus un gulamištabas, šabehret laħdā štendā wišu Šatwišjai nojagto un išchleħrbeto šapitalu un noweetot blakus nabagu laušchu netihro ištabeli ar nopliħjušchēem mašuteem, břiħžo-šchēem peħž maišes reezeena, — tad tik buħtu ištahde. Un tad buħtu ari štatitaju pahrpilniba. Nebuħtu ištahdes direktoreem, kā tagad jater mušchās tušchajās aišgalbās.

— Ne, draudšim, man šche nepatihš, labaki ešim uš uteni, tur ir daudš jautraki un wairat ko redšet, bet uš ištahdi nahtšim žitu gadu, warbuht ka tad wira bušš kuplata un gudrata.

Tautas Žurnals Visiem

Redakcija, kantoris un ekspedīcija, Rīgā, Jāņa ielā № 3. Tālr. 22317. Tek. rēķ. pastā 1510.

№ 18.

10. augustā

1928.

Vilis Strauts

Man tavas dvēseles un roku siltā glāsta
Un milas pietrūka tik agri dārgā māt!
Kam gan lai smagā sirds nu savas sāpes stāsta,
Ka vairs nekur nav māju man kur stāt!

Cik daudz jau pavasaru secen gājis
Bez tavas mīlas sirds. Man visa dzīve tumst:
Nekur nav miera, nav nekur man mājas,
Tik dvēsele ļaudīs klīstot viena skumst,

Mātei.

Man visur pavada tā maigā sūpuldziesma,
Kas miegā aijaja, kad bija novakars,
Un atkal modināja jaunā dienas ausmā,
Lai laukos traucos es, kur ziedos plaukst ik zars.

Nik. Subujevs.

Mila ar kaprīzēm.

Tas notika tik nejaušīgi, ka taisnību šakot es pat apstulbu. Bet labaki istahstīschu kà wišs tas notikās.

Maija mehneši es šanehmu wehstuli is Latgales, no šawa tehwošcha, wišch rakstija:

Mihlo Undri!

Ja Tu gribi šagatawot šawam weenigam un wezam tehwozim kahdu patišchanu un preeku, tad eerihko šawus pilšehtas darbus ta, ka wofaras laiku Tu waretu kopigi ar manis pawadit manā muišcha Šwanowkā. šcheit wareši eeelpot šwaigu gaisu un atpuhstees, bes tam šaws apzeemojums manim atnešis fewiškhi leelu preeku.

šaws tehwozis.

Newaru teikt, ka šchis eeluhgums un preekšchikums, mani fewiškhi eepreezinatu jeb šajusminatu: pawadit wišu jauko wafaru klušibā Latgalē kopā ar šepšindesmit gadus wezu wezi „en deux“ — naw wišai patihkama perspektiwe. . .

Bet no otras puses štatotees, nepeenemt eeluhgumu un usaizinajumu, nošihmetu tehwozi apwainot, — un apwainot to, no šura atkarajas wišas manas šahlasas dšihwes isredšes: wišch ir bagats, — teescham ka „Amerikas onkuls“ un bes tam es esmu wina weenigais radineeks, un lihds ar to wišas wina bagatibas nahšohchais mantineeks.

Šee tam, naw jau nebuht tik šlikti eepašihtees ar Šwanowku, šura pehz weena otra gada pahrnahšs manā ihpashumā. . . Un šee tam, ar wišām tām pilšehtas, Pihšindam un Ratindam laiku pawadot esmu jau galigi nowahrdsis, — wjadšigs ari kahdureiši atpuhstees, — ušlabotees iškātā, palikt pilnigakam un wihriškigakam, kà meefās, kà ari iškātā.

Tā tad, brauzu. Norakstiju tehwozim atbildi, ka širšnigi pateijos par usaizinajumu, un preezajos ka wafaras laiku reis isdofees pawadit uš laukeem šee šawa weenigā mihlā tehwošcha, un lihds ar to luhdsu winu iškūhtit wjadšigo „metalu“ zela isbewumeem. Un tā! Nopirku bileti otrā klasē, šehdos wagonā, un. . . jau Šwanowkā.

Domās par weentulo lauku dšihwi, es biju šipri maldijees. Škaidrs, šwaigs gaisš, kahdu Rīgā pat ne paštit neišdodās, tagad to wareju baudit pilneem malšteem, ar abām plaušchām, kaut waj lai plihst! . .

Uhdens tik dšidrs, tihrs, šauršpihdigs, ka pat pilšehtas filtru uhdens, šalihdsinot ar winu, buhtu bijis ka šchejeenes šadukšotakee uhdeni, — un šhini škaidrajā uhdeni — mašgajees lihds apnikumam. . . Bet tehwošcha pašgrabā, wišna krahjums; wiš gandriš wazaki ka man gadu, un dšer zik patihš, kaut waj galwa no plezeem noš greesčas, un teescham wini pelna to leelako zeenu, šamdehl es ari peegreesu wineem fewiškhu wehribu. Šewahrijumi, pihradšini, un wišadas tortes, wiš isgatawots na šhrateem, šwaigakeem produkteem un teescham ko pahrišnetees par winu gahrđumu. . . Mana mahga, šura lihds šchim bij peeradusi šee dāšchadu katarišku preparatu peemaišijumeem, ušreis šewi šajuta ka Deewa ausi, jaunais lauku rešchims — wehlu peezeltees, un agri eet gutet — ari manai šamaitatai mahgai isnahza ta šakot: pa šobam.

Bet kas mani wišwairak šaistija šee lauku dšihwes, un kas manas deenas uš laukeem wišwairak apšlaimoja, padaridama wišas neapraššami škaišas, — ta bij tehwošcha šalpone Rutina. Šs pat šapnos newareju few preeškā šahdit, ka weentahršcha lauku meitene wareja buht peewilzigs un dšihwes šaistohšs radijums. Wina gan pašahwigi štaigaja pilšehtneežes apgehribā, nehšaja brihwi un šwabadi pazeltu šawu apšurošcho galwiau ar šastankrahšas matineem, šejas panti pašahwigi uššmaidija mihlā šaistohchā šmaidā, runaja bes kaut kahda rupja wihriškigiga atženta, un pehz šawa ahreja iškātā to nebuht newareja peelihdšinat šee pahrejām lauku meitenēm, un tomehr wina bij meitene — lauzineeze, „pur sang“ pehz dšimuma. . .

* * *

Wina bij apmehrām, gadus 18 weza. Ušauguši isglihtotā gimenē, brihwibā, nešinadama un nepašihdama šmagos un nošpeedohšos lauku darbus, nedširdešama rupjos un brutalos lauzineeku išteizeenus, neredšaja pretigos lauku dšihwes škatus, ar ko tik daudz pahrpilšdita lauzineeku iškeeniškā dšihwe. . .

Bet wina nepašina ari pilšehtas meitenu šamaitato dšihwi, nebij ne reiši dširdejši bulwaru lowelasa šomplimentus; neredšaja ari toš daudzos reebigos pilšehtas škatus, kahdā reiboni un alkohola warā mutulo daudz maš no dabas ar škaištumu un šaistohchu glištumu apdahwinata pilšehtas meiteneš dšihwe. . .

Wina wīsa attihstijās un usplauka nesamaitatā lauku dšihwēs weentulibā.

Warbuht tas manis ari wiswairaf saistija pee winas.

Kad es raudstijos us winas augstajām, pilnigajām un apalajām fruhstim, es pee sewis nodomaju, — ja tahdām teeschi ari ir jabuht ihstām meitenes fruhstim, kuras naw šakroplotas un samaitatas no daschadeem šaspiblejumeem un šaschnaugumeem, — un manu azu preeščhā parahdijas, tās noščlukufschās reebigās, wahjas seeweefschu fruhstis, kahdas es redseju un pametu pilsehtā.

Ēstatotees winas azis, pat newareja eedomatees, ka winas waretu kahdam patift, ka ar winām war koketet, mest nahwigas bultas, šadedsinat wihreeti, un ar winām šagahdat wihreetim tuhščstoscheem daschadu elles mozibu. Es domaju: — Ja, šchis azis, šchis war škuhpsit, nebuht nebaidotees ka wari no smehret šawas luhpas, — un manu azu preeščhā nostahjas šarnaza un zitu šimuku šabrifantu šabrizetās, drudščaini špihdoschās un nošrahšotas pilsehtas meitenu azis.

Sewišchi manus štatus saistija tumschi bruhnais plantuminsch, kursch atrodas štārš freišo fruhsti un plezu, un tahdos brihšchos es domaju, ka es esmu weenigais laimigais pašaulē, kuram ir isdewiba apbrihnot šcho škaišto šaistošcho dšimuma, laimibas šhmi! . . .

Pawisam nemanot, bij jau peenahzis augusta mehnešis, un ar ruhtumu es šakfu domat, ka peenahšis laiks un buhs jaatšahj eemihlotā lihgsdina. Es ta biju jau peeradis pee iddeenischām kopigām paštaigafchanam ar Rutinu dahrsā, pee iddeenischkeem Rutinas luhpu škuhpsiteem, un zeefchajeem aptampeeneem, iddeenischta karschu partija ar tehwozi, gahrdas barojofschās pusdeenas, mihlestibas murgu pilna mihščta gulta, un wišš, itin wišš saistija manus prahtus un domas, ka pat biju ar meeru us wiseem laikeem palift us laufeem.

Bet listens lehma zitadi. —

Kahdu wakaru augusta mehnešcha šakfumā, es pehz kahrtejas karschu partijās atšweizinajos no tehwoščha un usgahju šawā istabā, isgehrbos un litos gulet. Tikko biju eelizees gultā, pee durwim peešlauweja. — Ēnashft! — Es usšauzu, buhdams pilnā pahrlēezibā, ka aif durwim ir mans ikwakarus apmekletajs — Rutina.

Durwis atwehrās un tehwoščha refnā un smagā figura eetinusees šiltā wakara mehteli, šchluhščdama naktis tupelēs, eewehlās pahr durwu fleegfni.

— Ak! tas juhs tehwoz. . . Atwainojeet. . . Es jau esmu isgehrbees. . .

— Nepuhlees! Andri! Es pee tewis. . . us pahrs minutēm. . . loti šwarigas leetas. . .

Tehwozis bij nošauņeees. Wina bals š nenoteikti drebeja.

— Es klausos. . . ar leelako nopeetnibu. . .

— Klausēes Andri. . . tu redsi. . . tawā preeščhā. . .

Tehwozis nesinaja tā eefahft. Wina isteizeeni bij šarautiti un usšraukti. Beigu, beigās šanehmis wifus šawus špehšus, zit tikai wina septindesmitgadigais wezumš winam wehl bij atšizinajis, un waronigā noteiktā balši winsch isteiza:

— Andri, tawā preeščhā laulibas pahrfahpejs un pawedejs. . .

Es ar isbrihnu raudstijos us septindesmitgadigo laulibas pahrfahpeju un pawedeju.

— Es esmu — neleetis. . . Bet neweens no Behrsupeem naw bijis neleetis, un tamdehl es esmu nodomajis šawu wainu ispirkt. . .

Mana šinkahriba ar ikkatru tehwoščha wahrdu palika leelaka.

— Ofšiali pašinoju tewim: es prezeschos. . .

— Bet ar ko, tehwoz? Es nešā nesaprotu!

— Nupat Rutina manim atšindš, ka wina esot mahtes zeribās. . .

? ! ? ! !

— Un es — es esmu winas behina tehws! . . . — pee šcheem wahrdeem tehwozis waronigi usšita ar roku pa šawam fruhstim un peebilba; — Mehš jau šen mihlam weens otu. . .

— Ro juhs, tehwoz? Ro?? Waj juhs ešcet šewi pahrlēezinati? Waj juhs ešcet pahrlēezinati, ka tas buhs juhsu behrns?

Tehwozis šadusmojas.

— Rā tu drihščsti šchaubitees winas tikumibā? ! Winas newainibā! . . .

— Bet juhsu gadi, tehwoz! . . .

— Mihla ir ar kaprišem. . . wina gadus neatšihft! . . .

Tā ir weena welna buhschana! Kad tewi jodš parautu! Es patš sewim wifu samaitaju. . . Es! Es biju weenigais tehwoščha mantojuma mantinees. Ja! — Šimtā Behrsupa mulscha — Šwanowka, bij mana, mana, mana. Bet tagad?

Lai jodš wīnu ššpirtu, lai prezas ar weenfahrschu, neapšestu kalponi, — man weenalga, un ari Rutina no tā wakara, tad es wifu dabuju šinat, palika manim reebiga un pretiga, — bet Šwanowka! . . .

Un jodš mani lika atšbraukt us laufeem, lai pašaudetu Šwanowku un toš pahrs dešmit miljonus, ko wina wehrtš. . .

Nabaga Andriš! Winam wairs wīnus neredset.

Jānis Jansons

Rīts

Nakts beidzās, baltzalgana gaisma
Iz tumsajiem atvāriem dzimst.
Bet lūpas no skūpstiem vēl kvēlo,
Skats skatā no jauna grimst.

Skan pēdejais valsis un skaņas
Slīd tālē kā gulbju bars balts,
Un dvēselē spiežās kā zobens
No mirdzošā sudraba kalts.

Bet meitenes melnajās acīs,
Simts kvēlošu dzirksteļu kaist,
Un vēlreiz mums pēdējā skūpstā
Kā pasakā apkārtne gaist. . .

Alb. Dūdiņš

Pie loga

Bez skaita saules staru atkal logu manu
Ir aizauduši zelta šķiedrām mīlām,
Un sirdī iekāruši skaļu laimes zvanu,
Kas domas klejot sauc pa takām mīlām.

Skrien logam garām dziedot klusi vēja šalka,
Lai dvēselei balto sapni netraucētu,
Kas vārgs kā ziedīņš, samircis no lietūs smalka,
Un lūdzas sauli, lai to paauklētu. . .

Alfreds Kvālis

Mans prieks

Mans prieks, mans gaišums,
Mans sapni tu, —
Bez tevis es svētumu
Nejustu.

Viss liktos tik maldi
Kas pašaulē mīt,
Ja nespētu tevis
Es ieraudzīt! —

Pa šķirtiēm ceļiem.

Ģimeneš aina 1 zehleņā.

(Veigās)

Wihrs: Smags wašarai tahds tekis! —
Bet šafi tagad man, waj patihš šchis defis?

Seewa: Loti peewilzigs?

Wihrs: Kas tahdu lai wehl pehta!
Weentahrschi, schis fantars sweeschams buhtu sehta.

Seewa: Ja sehta gribi sweest, labak dodi man to!

Wihrs: Brihnumš gan waj tu wehl maš ar šfapi manto!

Seewa: Te redšams gan, fursch ir mums mantas walšbitajs
Un eewilzeš tahds pat, fā wahrdu šfalšbitajs!

Wihrs: Lai neapbehdinat širdi tew tik gremto,
Luhdsu, buhs palags! Au, ko gaidi wehl, nem to!

Seewa: Ja palagu šoli, tad išflahj jel to!

Wihrs: To jau daru. Štat, fā šaulē wiņsch šelto!

Seewa: Kas pašcham wairš neder to weegli peesolit:
Šchi lupata weza, lai labak mešlos friht.

Wihrs: Wehl tšchetruš, peezus, nu, it brangus gadinaus
Uš winau guldinat war mišlos radinaus.
Waj pateittees tu wairš ne wahrda neatrod,
Ka mantas dalot wihrs tew prahwo dafu dod!

Seewa: Tad pamehgini pleht un eestateš tik luhf,
Dahwinatais palags fā šiltas afnas juht.

Wihrs: Kur naw tur naw neka. Kas schis tahds par šaini?

Seewa: Dod, dod man to!

Wihrs: Ko tik pešchui balš maini?

Seewa: Waj dširdi, dodi, dod man to!

Wihrs: Ko štabulē!
Nem drušzin rahmati: Apškatim.

Seewa: Nē, nē,
Šainis mans!

Wihrs: Rā, šfapja šaturš tawš, he— he— hē—!

Seewa: Eš šafu — atdod!

Wihrs: Wari šwilpt.

Seewa: Noschešloš!

Wihrs: Ko fleedš, šauj paštatit!

Seewa: Kam šaini tu ploš?

Wihrs: Uzim redšot, apšlehpts te kas tahds —

Seewa: Štahj, jel štahj!

Wihrs: Ko, tu šahj man ušbruff! tew ašras waigus šlahj.
Te, laikam wehstules no peeluhdšjeem, ko —!

Seewa: Nem wišu, neatšahj no mantam man neko,
Bet šaini pameti!

Wihrs: Nē, nē.

Seewa: Tu eš šauns.

Wihrs: Eš laikam šauns par to, fā reebjas man tawš šauns;
Šlepen šarastees — bet pagaid —

Seewa: Ai, šaplešch wiņsch —!

Wihrs: Ko, muhšu nomirušchā behrna špilwentinšch?

Seewa: Ja, breeimigais tu, tehws.

Wihrs: Eš nelaimigais tehws,
Ai, peedod, peedodi tu tam, kas bijis gtehwš
Un afli nešcheligš pret tewi špehjis buht. . .
Eš juhtoš notesats, širdš diwfahrt šmagi juht,
Šj kopus nelaimi, ij tewi, šewi lihds,
No behdam išmozits un behdu šaplošits.
Rā tagad wišu man lai wehl par labu greest!

Seewa: Ko tur war išlabot, fur atleek tikai zeest,
Kur ašwehruschās reiš walā weras rehtas,
Kas ir fā dšihwiba, fā dšihwiba šwehtas.

Wihrs: Rā tad lai bijušcho atkal par labu wehrš?

Seewa: Lai muhšu mišluta to mašo kapu šehrš,
Kad šahpes dwehšelē fā rudens aštras trihš,
Eš tewi aizinu, mans draugs, nahj tu man lihds.
(Preešchfars)

Humors.

Zif patihškami. . .

— Dahrgā! Mana mišla pret jumš ir leela un fā masu peerahdijumu waru jumš teikt, fā paštahwigi nešaju šawā pulšstena kapešē paštmarkas no juhšu wehštulem, furas ilgu brihšchos škuhpsu ar juhšmu, jo winas ir šfahruschās juhšu mehliete un luhpinas wiš-mihlās, tās šlapinot ušlihmeschanai.

— Waj teescham? Zif neehrti man, jo nekad eš nelaišu paštmarkas, bet ja wajaga tās šaslapinat eš weentahrschi nobraufu winas gar mana šchunela purnu, fursch paštahwigi ir mitrš.

A.: Waj šini, fā Leonids nosauzis šawu jauno romanu?"

B.: „Nu?"

A.: „— Šilweks, fursch nekad nemirš. —“

B.: „Tas drošchi ween ir romans par šahdu fillosofu.“

A.: Nē, tas ir romans par Leonida šewas mahti.“

Šidewiga pekna.

Amerikā šahdam peespreeda nahwes šodu, no nahwejot ar elektribu. Kad notesfatais jau šehdeja uš elektriskā krehšla, bende, gribedams nelaimigo eepreezi-nat. šazija:

„Waj šineet, walšibai juhšu nonahwešchana iš-makšā 500 dollaru!“

Uš to nahwes upuris atbildeja:

„Šlikta-kombinazija! — Dodeet man 50 dollarus un eš šewi patš nonahwešchu!“

Japanas wehšis — gigants.

Šchis šfaištāis ešemplars, leelakais no frust-šahju dšimtas — Špaiders, ir 12 pehdu garšch, wehl reti šastopams Japanā.

Sieviete, kuŗa izgudroja milu

GUIDO-DA-VERONA ROMANS

TULKOJIS A. P.

(Surpinajums).

Juŗš, ņinora, eŗat loti ņlaista, un Romā ir kaŗds eewehrojams kuŗš, kuŗš ir eemihlejees un wiŗur par juŗš runā, bet uŗ eelas ņtaigā juŗš pa peŗdām ņā eemihlejees ņkolneekš. Japeŗņhmē, ka juŗš eŗat loti barga. Man gribas dŗert, eŗ labpraht kautko eedsertu. Peŗh gada, peezeem mehneŗņeem un diwām deenām eŗ juŗš pateiŗņu, kaŗ tahds eŗmu.

Rameŗ winam peelehja kauŗu, wiŗņ paŗuda. ņņiŗ apmēlejuŗš wiŗuŗ neuŗņautrinaja; wiŗi pat apmuŗuŗņi ņaŗkatijās, bet Radulo peemetinaja:

— Muŗkiga maŗka. Nemaŗ naw aŗprahtibas un, domajamš, nezeŗņ paŗtrunāŗ. ņā wina wehŗreiŗ paŗahdiŗees, eŗ tai ņweŗņu . . .

Peŗh briŗņa eenaŗza diwaŗ maŗkaŗ, wiŗreetiŗ ar ņeeweeli sem rokaŗ, abi loti gŗeŗni, glaŗņtija weenš otru un ņkuŗpŗņtijās ņā loti tuwi zilweki. Wiŗreetim weenu pleŗu bija noŗmeŗrejiŗ wina beedreneŗ nopusderetaiŗ waigš, bet sem maŗkaŗ pamaleŗ bija redŗama ņkuŗta mute ar ņņaurām luŗpām, kaŗ wiŗš, neraugotees uŗ weŗeŗeem, balteem ņobeem, leeŗzinaja newiŗai jaunu, warbuht pat firmu zilweku. Seeweetei bija burwigāŗ kaŗjināŗ, kuŗāŗ bija uŗautāŗ atlaŗa kuŗpites ar lentitem, kaŗ wairaffahrt apwiŗiŗāŗ kaŗjai. Kautgan ņlaida, wina tomeŗ neŗija gara auguma, bet ar loti ņameŗrigām formām. Wiŗreetiŗ ņaŗija:

— Beidsot eŗam atraduŗņi loŗņu, kuŗ muŗš liŗš meerā. Muŗš tiŗ daudŗ jaŗaka, un mehš tiŗ maŗ eŗam kopā . . . Kopsņ peŗdeŗjās deenas, kaŗ tewi ņaŗtapu pee juŗweleera witrinaŗ, eŗ tewi wairš neeŗmu redŗejiŗ. Nu jau pagahjuŗņaŗ peeŗaŗ deenas.

Antonella newiŗuŗ nodreŗeŗa, atzerotees ņawa uŗmanigā ņekotaja ņeŗu.

— Waj teeŗņām juŗš newarat atrāŗ zitu weetu, kuŗ iŗrunatees paŗ ņawām leetām? — Radulo waŗzaja, peeŗeŗot teem diwuŗ ņņampaneerņa kauŗuŗ. ņkaŗsto kaŗņinu iŗpaŗņņeeze nopusŗdamāŗ ņaŗija:

— ņi, don Maŗimo, eŗeet ņaudŗiŗgš pret nabaga miŗlaŗ paŗri.

Bet taŗ, kuŗņ bija miŗletaja lomā, peeŗbilda:

— Eŗ miŗlu iŗo ņeeweeti un noŗehmu, ka wina kuŗš mana, kaut waj paŗaule eet bojā. ņaprotamš,

ir wiŗadi ņņņeŗņņli, bet eŗmu gatawš kaŗram upurim. Newaru winai nonemt maŗku, bet ņaŗiŗņu tiŗai, ka uŗ wiŗluŗpaŗ winai ir miŗņtaŗ puŗkaŗ — tapat ņā ņņiŗ loŗņaŗ iŗpaŗņņeezei — un tapeŗh winaŗ ņkuŗpŗņti leekāŗ ņamtaini.

— ņo nu gan juŗš newarat ņinat, miŗlaŗ draugš, — ņkaŗsto kaŗņinu iŗpaŗņņeeze kaunigi pretoŗjāŗ.

Tad wiŗņ peeŗeŗzāŗ un teŗza itķā tiŗai winai weenai:

— ņkaŗstaŗ ņeeweeteŗ ņkuŗpŗņti liŗdŗigi winaŗ muŗteŗ iŗņkatam, un tadeŗh wiŗi redŗami pat tad, kaŗ daiŗawa wiŗuŗ neatwehŗ. ņau diwi mehneŗņi, kopņ eŗ tew ņekoŗu; beeŗņi redŗu tewi ņņzŗeŗņiŗa ņaŗeŗnŗzā, neŗeti teatri un gandriŗņ kaŗru deenu uŗ eelas. Griŗeŗu paŗunat ar tewi jau piŗmš ņņowakara, bet neeedroŗņiŗnajoŗ, jo man ņtaŗņtija, ka tu eŗot nepeeŗjama . . . Waj taŗ pateerņiba?

— Newaru tew atbildet, — maŗka atņņuŗņteŗa, — jo tu patlaban taiŗni ņņahdu briŗdi iŗleeto, bet taŗ naw labi. Leeŗ mani meerā un paŗunā labāŗ ar ņkaŗsto ņinoru, kaŗ atrodāŗ tawā preerņņā. Bet eŗ, paŗmaŗnas labad, paŗaŗņtoŗkoŗ ar winaŗ wiŗru.

Un wina ņaŗka tiŗ jaŗtri un tiŗ aŗpraŗtigi teŗŗet, ka ņanŗero un Radulo nepaguwa tai atbildet. ņanŗeram jau atķal eerņreŗja kaŗjāŗ dŗiŗņtelites no wehŗņņanāŗ deŗot, bet Radulo bija ar meer: paŗtaigatees ar wiŗu pa ņaŗlēm. Maŗka ņaneŗma wiŗuŗ abuŗ sem rokaŗ un aiŗwiŗka ņew liŗdŗ, noŗwehŗedamees, ka winai naw miŗlaŗā, bet ka wina tomeŗ paŗahdiŗ wĩneem ņawaŗ kaŗjināŗ liŗdŗ zeŗeem, ja wiŗi paŗtiŗ wiŗu labi iŗņmiŗdinat.

Tad kuŗš paŗehma Antonellaŗ roŗu un noŗkuŗpŗņtija to.

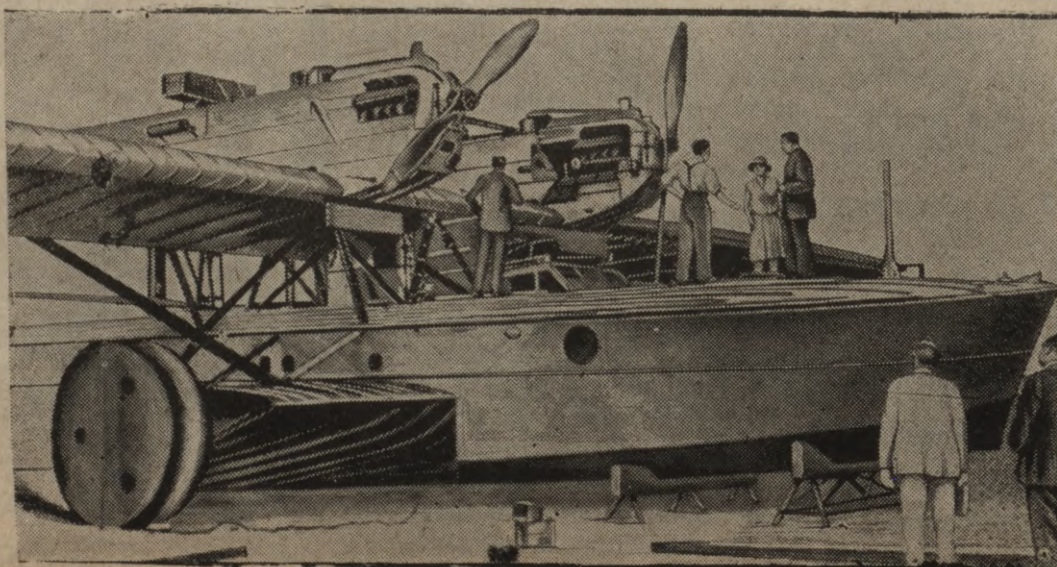
— Juŗš ņinat manu wahrdu? . . .

— ņē.

— ņā, juŗš ņinat manu wahrdu, un ņinat, ka atbrauru ņņuŗp tiŗai juŗņu dehŗ . . .

— Miteŗatees, — wina to iŗgni paŗtrauza. — Kadehŗ gan wiŗi mani atņtaŗja weenu? . . .

Wiŗņ kuŗņedamš apņehdāŗ tai blaŗuŗ, peeŗpeeŗdamš wiŗu loŗņaŗ barŗerai, pret kuru atbalŗņtijāŗ winaŗ roŗa.

Atķal weenš neiŗdewees oŗeŗana paŗliŗdojumš.

Majors Franks nolaiŗdees juŗrā.

ņņaŗjāŗ deenas ņpaneetiŗ, majors Franko mehginaja ņaŗtet liŗdojumam paŗ oŗeanu. Peŗh neiŗga laŗka winam nahŗzāŗ nolaiŗtees atķaŗtā juŗrā, jo liŗmaŗņhinaŗ motors atteŗzāŗ ņlauŗit pilotam. Liŗmaŗņhina bija kuŗi jaŗogahdā atpaŗal Raŗdiŗā, lai no tureenes ņaŗtetu paŗ jaunu.

Muŗņu uŗņehmuŗā, majors Franko, Donnier-Superwal liŗmaŗņhina ar iŗņetreem 450 ņirgu ņiŗpreem Napir-Lionmotoreem. Majors Franko jau 1926. gadā iŗdariŗiŗ liŗdojumu ņpaŗija-Deenwidameriŗa un griŗ uŗņaŗt taŗgad paŗaules liŗdojumu, paŗ Maŗku-ņiŗju ņamŗņaŗku un atpaŗal uŗ ņpaŗijn.

Atgreeschanas no seemelkola.

Mehmais brauzeens zaur Wahziju

Littenis ir nepeeluhdsams. Generalis Nobile, kursch brauzot us seemelpolu bija pilnās zeribās atgrees-tees tā triumfators, kuru, warbuht, pašauļe us rokam aifnesis lihds Romai, tagad atgreeschas us Italiju ne wahrda nerunadams, zaur daudsām walstim slehgtā spezialwahai tā apfuhdsetais, lai stahtos warena Mu-folini teefas preefchā. Leefas, ka teefcham ir jau pee-rahdits, ka wisa schi kleebschā ekspedizija ir israhdi-jufees par weeglprahtigu neapdomatu italeefchu soli, bet ne par noveetnu sinatnisku usnehmumu.

Muhfu usnehmumā atbildigais seemelkola lido-
juma komandeers un gaisa fuga konstruktors generalis
Nobile brauz zauri Wahzijai aif aifklahta loga. Us-
nehmums isdarits wahzu D-wilzeenā, kursch jono ar
90 kilometru ahtrumu stundā.

Tad, ustrauktā balsi un ustraukti schestifuledams,
winsch sahka runat:

— Neprafu jums mulkigu, tufschu peedfihwojumu,
bet luhdsu juhs buht laipnai un lihdszeetigai un dah-
winat man stundinu no sawas dsihwes, lai es waretu
ar jums parunat tā, kā to newaru darit schein; un
luhdsu juhs pehz scheem daudseem, gareem klufas mihlas
mehnescheem, luhdsu zelos nomesdamees, luhdsu maigi,
zif ween maiguma wihreetis speh eelift sawās kaitlibās...

Ufwehrufi azis, wina atteiza:

— Kahda nofihme prasit man to, ko es newaru
ispildit, ko es nekad neispildischu?

— Sakeit: jā! — winsch to pahrtrauzā, pazehlis
masku un raudsidamees winā degoschām azim. Wina
skati eefmehjās, rausitidama weeglo puhku aptumschotos
luhpu faktinus. Winas smeeklos isteizās ihgnums un
labpatika; droschām azim wina paraudfijās winau mih-
lofchā zilweka pawezajā seja.

— Juhs — knas Ekwikola, waj nē?

— Jā.

— Un ko juhs gribejat man fazit? — wina jau-
taja gandrihs plebejiskā afumā, zeeschaf peespeesdamees
barjerai, itkā wehledamees paleelinat maso atstatumu,
kas winus schkihra.

— Pagaidam tikai weenu, — winsch skumjā balsi
atbildeja: — ka gribu juhs redset, atrastees juhsu tu-
wumā, jo juhs efat manās dsihwes nepeeszeeschamiba,
un es juhtu sewi efam mirstoschu firmgalwi, ja deena
pagahjufi, un es juhs neefmu redsejis.

Wina spehji peezehlās, itkā winas firdi buhtu ap-
dedsinajufi launa doma, paraudfijās trakojoschā sahlē,
atbalsitijās pret wina rofu un teiza:

— Eefim. Es ari gribu pašweetees.

Kad Radulo atgreesās, winsch fakoda sobus, re-
dsedams loschu tufschu. Gandrihs sfreeschus winsch stei-
dsās kahpēs meklet Antonellu un winas nesinamo ka-
waleeri. Wina seja kluwa tik bahla un launa, ka dau-
dsas maskas, wina eeraugot, usfauza winam dshehligas

peesihmes. Bet winsch nezeremoniali laufās zauri
puhlim, darbodamees ar elfoneem un neweenam zil-
wekam nepeewehrsdams usmanibu, wifš pahrnemts
domu, atraft skaihto wioleto domino, pee kura isgreesuma
peesprausta leela fudraba rose.

Beidsot, pehz garas skraidischanas, winsch tos at-
rada. Wini stahweja awanszenā, pee atspirdsinoscho
dshehreenu bahra, un wina ar zimdaino rofu pazehla
maskas meschginu pamali, lai ar fahrtajām luhpām
peesfahrtoš schampaneefcha kaufam. Alfmaskotais ka-
waleeris runaja, tai semu peeleezees, drudschainā uf-
traukumā, kursch tomehr, neraugotees uf masku, bija
manams.

— Paldees Deewam, beidsot es juhs atradu! —
Radulo rokas wizinadams eefauzās. — Skaitu joku
juhs mums efat ispehlejuschi!

Antonella neatbildeja; knas usmeta tam ihfu
skateenu un isaizinoschi peegreesa Radulam muguru.

— Es jau wefelu puštundu mekleju juhs wifā
teatri, — Radulo turpinaja.

— Klausatees, don Masimo, — Antonella so-
bojoschi atbildeja, — waj teefchām juhs newarat, isdo-
mat nekā labaka, kā buht apnihkstoschs pat farnewala
wakarā?

Knas Ekwikola skati eefmehjās.

— Bet Ranjero juhs meklē! — Radull samulfis
fazija.

— Meklē? Nu, tad atfuhteet wina schurp.

Radulo seja sadruhma, un no jauna, kā faimneeku
pasaudejis suns, winsch dewās meklet Ranjero.

Winsch to atrada kā ahrprahtigu greeschamees ar
skaitfahjaino masku, skatitaju grupas eewertu, kas ne-
pazeetigi gaidija otrreiseju laulatu draugu skandalu.
Wifas puhles Ranjero usrunat israhdijās weltigas,
lihds musika apklusa; tad winsch fatwehra Ranjero frakas
stuhri un parahwa tik strauji, ka salihgojās pat wina dama.

(Turpmat wehl.)

Afrikas teesa.

Otto Zelliņa espaidi Afrikā.

Schodeen man tas gods peedallitees Kano apgabala (Nigerijā, Afrīkā) augstākās teesās sehbe.

Uš paaugstinājuma sehbe Alkali, Kano augstākais teesnešis. Savā sneegbaltā tehrypā un turbanā viņš ištatas majestātisks.

Uš viņa yusrinki noweetojušchees tšhetri piln-teesīgi ašistenti, Alkali padomneeti, kureem deemschehl, žit tas ari šawabi neišliktoš, naw balšs teesību.

Teesās sekretars notupees uš zekeem, arabiski loti šihki jaštahda teesās protokolu.

Bezš, noswehrtšs apšalpotašs tumschi šilā tehrypā eewed šahlē apšuhdseto un šuhdsetaju grupas. Teesnešča preešchā tee nometās zelos un klanidamees, peeres pret semi daušidami šahhdā šahwolli ušklausa godbijīgi ne wijai ilgstošcho apšuhdšības rakstu.

Alkali, augstākais teesnešis, meerigā balšs, ihjeem, bet loti noteittem jautajumeem greeščas gan pee šuhdsetajeem, gan apšuhdseteem.

Tab weens aš otra teet eewesti leezineeti, kuri nostahditi naibigo grupu widū, dod šawus pašaidrojumus.

Interesanti nostatitees wiņu ahrkahrtigā godbijībā un zeenībā pret teesneši, kurš nolasa špreedumu pehž wišeem wezu wezeem korana litumeem ar teem pašcheem wahrdeem un zeremonialu, tā 600 gabus atpafal.

Mehš paraduštš Eiropā redset negerus semu peeri, platu degumu, bešām luhpām un ašiem wišgeem mateem.

Alkali un viņa ašistenteem naw ne masafās lihšības ar teem. Wišeem pilnīgi eiropēiššs ištats un patš Alkali ar šawu šlaido,

šchawuro dežunu un ironištō imaidu atgahdina wišai mahžitu wišru.

Wiņa sejas panti tit klawštš, tā tas, leetas, buhtu tiftō iželtš no Tutantšamona kavenēm un nupat pahrwetojees no Egiptes un Afrītu. Weenigais, tas wiņu atšchir no baltajeem, ir wiņa tumschā bruhni-eešarkana ahdā.

Ja šchim muchamedaništam emira kalpam pahrwilttu baltu ahdū un ušgehrbtu eiropēišču apgehrbu, wišch waretu sehdet par teesās waditaju jebkurā Eiropas teesās šahlē.

Korans ašleeds šeweetēm stahtešs teeschi teesnešča preešchā, kadehl tam nahšas ar teesneši šarunatees ar wežā apšalwotaja palihšdšību zaur neleelu tšhetrlantainu lošinu, kuršch eerihkots teesās šahlēš seenā.

Man nahžās dširdet kahdu laulības šchiršchanas prahwu, kur nelaimigā šuhdsetaja wišas šawas lištās un intimās epišodes klawštšija wezam apšalpotajam un tas šawukahrt klanidamees štalā balšs wišu, wahrdu pa wahrdam, atkahrtōja teesnešim.

Bet tagad parunāšim par pašchu teesneši. Par wiņa algu. Daubšiem buhš loti interesanti šinat, žit gan tahds teesnešis waretu šanemt gadā algas.

Te nu japaštaidro, tā Alkali, Kano augstākais teesnešis šanem pehž ofižialeem dateem, ne masaf, ne wairaf, ka 540 angļu mahrzinas jeb apm. 700.000 Latwišas rublus gadā.

Gewehejot loti lehto dšihwi Zentralfrikā, jaatšihšt, tā šahhdā alga pret muhšu teesnešča atalgojumeem išeekās pawišam pašakaina. Beš tam teesnešim Alkali wehl ir palihgā weens jaunataiš teesnešis un diwdešmit diwi ezirku teesnešchi, kuri lai gan šanem daubš masaf, tomehr šanem loti šolidu atalgojumu.

Muchamedaneem naw teesju palatas un koleģijas, bet wišas šuhdšības Alkali išpreešch patšahwigi beš jebkadhām apelazijām, išeemot nahwes špreedumus, kuruš war atzelt Lago gubernators.

Bet tagad painterešehimees kahdi eenaškumi ir pašcham Kano apgabala emiram. Tee lihššinās 6000 angļu mahrzinām jeb septini ar puš miljoneem muhšu rublu gadā.

Tautā, tā emirs, tā wiņu augstakee eeredni eeguwijchi ahrkahrtigu popularitati un ir loti zeeniti.

Lai ilustretu emira grešnibu un špošchumu, peewedišchu mašu peemeheeru:

Metahlu no manas telšs, leelā, augsteem muhreem eeshogotā parkā atrodās emira lauku pils

Štrihštus šaulet aštōt es tiku ušmodinats pehrkondimdošcham štaanam. Tab šinaju, ka emirs išbrauz šawā rihta zelojumā.

Un šchis brauzeens. Šchis wezlaitu un modernišma šaweenojums! Emirs sehhd lakeeretā, šelta wenšekeem ižgrešnotā automobilī un lehni, no wezlaitu tehypošs gehrbteem jahtneekem pawadits wiršās uš preešchu.

Papreešchu jono išluhti atbrihwodami zelu no laubim, lai auto eeshlehtšs zeešchā wezlaitu brunineeku sehde, waretu netrauzti dotees uš preešchu.

Un brunineekem mugurā mehš redšam wežās derības sehšchu brunas. Waj wiņas ir ištās?

Šaunas mehles šahštā, tā ašt wiš neešot ušglabajušchās no widušlakteem, bet pagatawotas Birminghamas leetuwēs.

Kaujas kuga bojā iešana

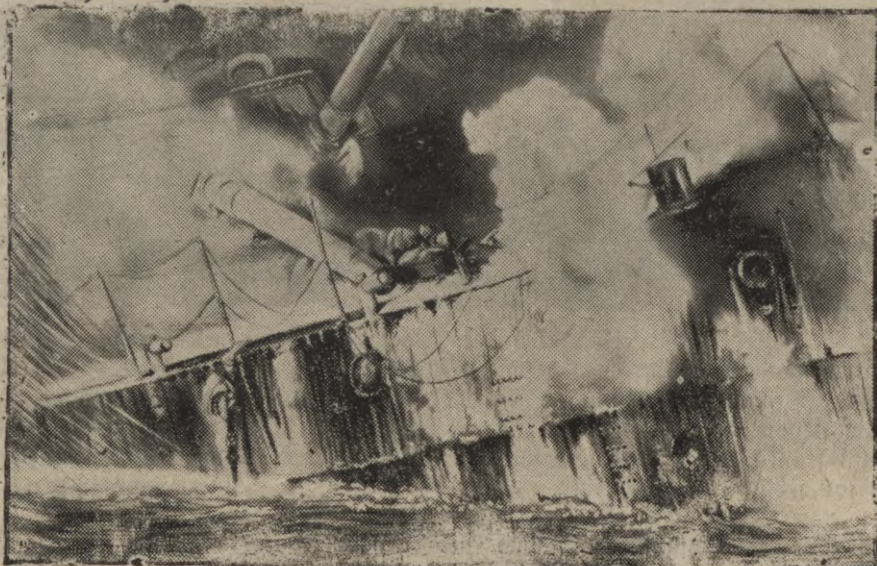
Angļu kara filma.

Pēdējā laikā tiek īsgatavotas ļoti daudzas kara filmas. Weenai otrai no viņām ir kārda nebuht mahtīgas wehrtība, bet leelafā dafa no tām ir ļoti sekla ar atteezīgu tendenzi izzeltis weenpušigi sinamās walstis kaujas spēhjas un apehnot to pašču pretineeku pušē.

Pēdējā angļu kara filma rahda juhras kaujas pēe Koronellas un Falklandes salām, starp wahžu un angļu kara floti. Šahai filmai ir sinama mahtīgas wehrtība un jaatšihit, ka weens otrs moments winā ušwests ne šlittaki par pateesībā notitušcho faktū.

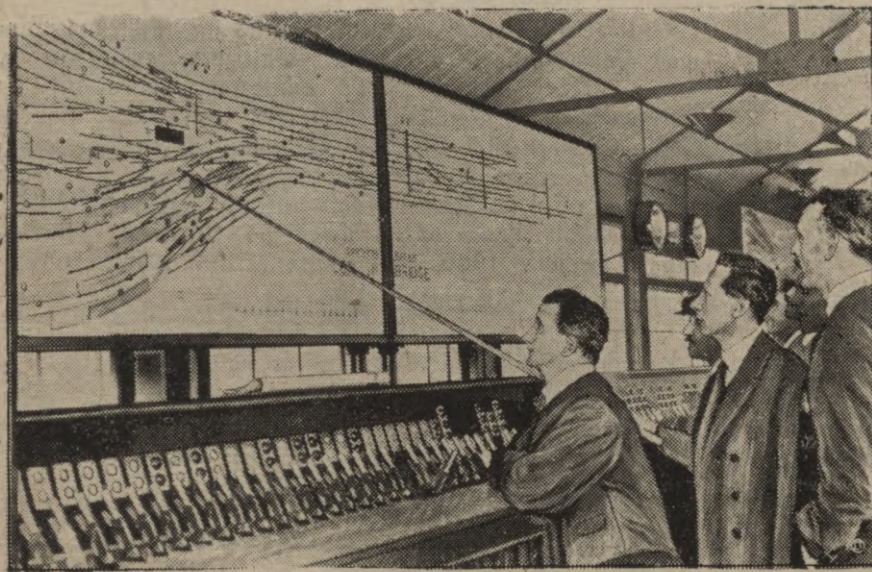
Pašaules karam šahkotees ahrpus Eiro-pas palika tikai weena weeniga wahžu flotes eskadra, wizeadmirala grafa Spee wadibā. Šā noturejās Austrumafijas uhdenos, bet kad Japana pēeslehhjās Wahzijas pretineekeem, winā steidfas prom uš reetrumeem. Pēe Koronellas, Deenwidamerikas reetrumu krasos, eskadra šatitās ar angļu flotes kaujas weenību, kuru komandēja admirālis Kradofs un abu pretineeku starpā izzehlas kauja, pēe kam wahži nogremdeja angļu brunukreiserus "Manmutu" un "God Hope", pēhž kam angļu eskadra metās behgt.

Wehslati angļi pastiprināja eskadri ar modernakeem kaujas lihdsekkem un mekleja isdewīgu brīhdi, lai šatiktos ar wizeadmirāli Spee. Šas arī notika, kad pēhdejais dodotees uš Wahzijas uhdeneem, zekā gribeja ispostit Falklandes salās radio-staziju. 8. dezembri notika eskadras kauja ar daudz leelakeem

angļu juhras spēhkeem, pēe kam tikai isnihžināti wahžu kaujas fugi "Scharnhorst", "Gneisenau", "Nürnberg" un "Leipzig".

Muhsu usnehmums rahda tehnisku meistardarbu, momentu is šchis filmas bojā ejoschu kaujas kreiseri, kuru ihstenībā notituschais fakts nešin waj pahrspēhž.

Wilzeena katastrofas nahkotnē masinafees.

Lai masinatu pastahwīgos wilzeenu katastrofas aih kalpotaju neufmanības, par kuras weenmēhr lausa galwu dšelsžeku administrāzijas, inscheneeri nopeetni nodewušchees jaunū automatisku signaleerihžību konstrueschanai, pateizotees kuras waretu nowehrst beeschās nelaimēs.

Muhsu usnehmums rahda šchahdu jaunū isgudrotū automatisku signalaparatu, kursch eerihkots tā, ka wirš signalistu galda nowetots pilnigs šleeschu plahns uš kura pahrmiņas atšihmetas krahšainām lampinām. Pahršlehdjot pahrmiņas, lampinās uš plana eedarbojās automatiski un signalists war kontrolet waj zeksch ir fahrtība un tikai tad atwehrt šimneš. Utwerot šimneš wīšas pahrmiņas automatiski noslehdjās un nefahda pahrmiņu pahrfahrtoščana lihdš šimnescha uoslehgščanaī naw eespehjama.

Špehzigafais wihreetis un ahtrafā šee-weete pašaulē.

Par špehzigako wihreeti Olimpiadē atšihš wahzeetis Strasbergs, kursch šwaru zelschanā ispelnižees šelta medalu. Wīnsch uštahdijis jaunū pašaules refordu, pazelot abām rokām 122,5 kilogramus.

Par ahtrafo šrehjeju atšihša amerikaneete mišs Robinson, kura 100 metrus weikusi 12,2 sekundēs, kas lihdšfinās 8 metreem sekundē.

— Bet ūcheem pahrpluhdumeent, domajams, jaatnes milfigi ūaudejumi ūhejeeneescheem, — teiza Fritē — tadehl ari ūaprotamas wīnu puhles ūewi paūargat no wiūadām listiām un nelaimēm. Man ne tīfai naw ūhehl tee peezi franti, furus eedewu lozim par ūiwim, bet es atrodu, tū tas wehl ir pahrat lehti.

— ūaudejumi nebuht naw tīf leeli, tū tu wīnus eedomajees. Uspluhdumi itgadus atfahrtojās regulari un ūaūneeds weenmehū weenu un to paūchu augstumu, ta tū wīūas apdraudetās weetas eedūiwotajeem jau ūinamas. Pehz ūhdens notriūšanas dūiūwe nekawejoūchi eerit wezās ūleedēs un nawigazija peenemas wehl daudū ūtraujati, tū lihds pluhdu breejmām.

— Man leetas, ta nawigazija ari paūchlaif ūhe ir pilnos ūeedos. It uū ūola nirst laiwa pehz laiwas. Bet es, mulkis, domaju eeraudūit meūchonigu ūemi, pilnigi beū tirdūneezibas un ūtrauja dūiūwes ritma.

Redūi, ta eūi wihlees. Eedomajees tīfai: trihsdesmit peezi twaifoni itgodus eet uū augūchu un leju pa upi. Septindesmiti tuhtūstoūchi laiwas, no furām daūchas ūaūneeds puūotrus ūimis tonnas, nirst pa galweno upi un wiūām wīnas peetekām. Jau 1878.—79. gadā pehz ofiūi-aleem dateem Birmas ahrejā tirdūneeziba uūrahdija 550 miljonu frankus.

— Un tai paūchā laikā ūhe dūiūwo tihgeri, ūiloni, degunradūchi. . . Brihnisūkiga ūeme! . . .

Tas tad ari ir ūchis ūemes ūahls un lepnums. Lihdsās augsti attihūstitai ziwilīūazijai, wari ūhe ūastapt nepahrūneedsamu meūchonību. Beū tam wehl ūcho ūemi daudū maūsat, tū Indiju apmeklē turiski, tadehl ari es teeschi Birnu iūwehlejos par muūju medību zetojumu mehūki. Mehūs paūzūimees pa tūhdu no peetekām, lai pawaditu daūchus brih-

ūchus nezaureja: ā pirmatnejā meūchā, tūhdu laifam gan nekur zitur wairs paūaulē naw, lai pehz tam atkal atgreetos galwenā upē un apūkatitu ūeno galwaspilūehtu drupas, furas atūahūas no weetejeem waldneekem.

— Luht tad kufulis! . . . Tad jau ūhe galwas pilūehtas teef mainitas, tū modes damu zīndi.

— Nu, ne jau tīf beeschi, — paūmihneja Andrē, — ūeptindesmit peezu gadu laikā wīnas pahrmainitas tīfai. . . trijas . . . reīūes.

— Nu, diwdesmitpeezi gadi galwas pilūehtai jau naw ūaules muūūchū.

— Pateeschām. Un pee tam wehl es kluhdijos. Nē trijas, bet gan weūelas peežas reīūes.

— Rewar buht!

— Klaujees! Wairat, tū tchetrus gaduūimtenus Birmas galwas-pilūehūa bija Awa. Pateizotees jaunā karala, weena karala Alompras dehla eedomām, galwas-pilūehūa teef pahrzelta uū Sagainu. ūhe teef nodibinats tautkas lihdsigs rezidenzei — Birmas Werūatai. Pehz trijeem gadeem troni eekem jaunū karalis un pahrzel galwas-pilūehtu uū Amarapuru, jeb „nemirūibas pilūehtu“, ūrawodas kraūtā, ūeptinpadūmit kilometros no Awas. 1819. gadā galms to atūahj un lihds 1837. gadam uūturās atkal Awā.

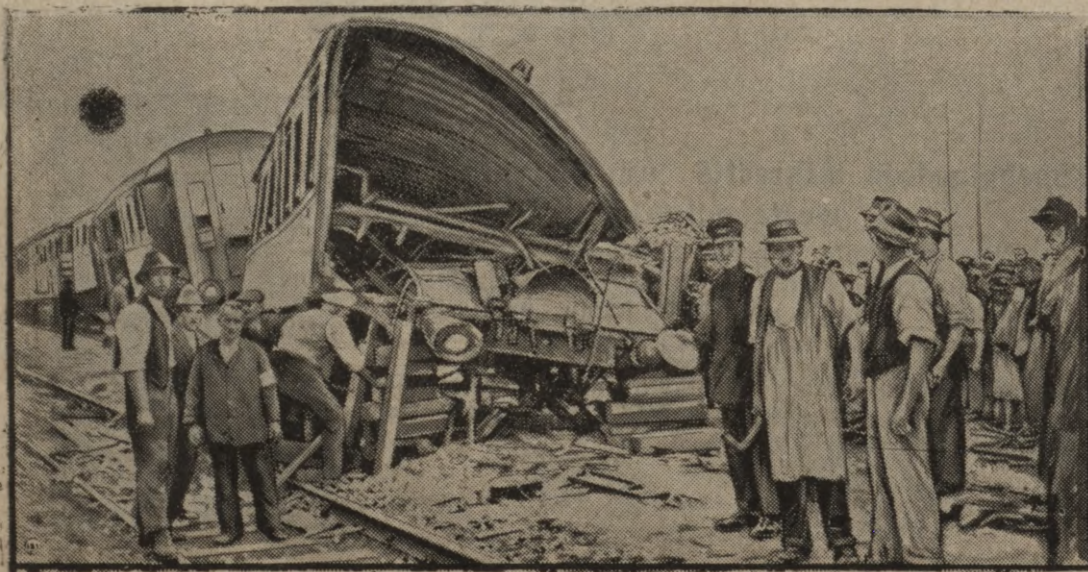
— Trihs galwaspilūehtas!

— 1837. gadā galms beū jebūahda eemeūla pamet Awu un eerihkojās Amarapurā, kur paleef lihds 1857. g.

— 1857. gadā pateizotees waldneeka jaunām eegrihām Amarapura teef galigi atūahūa un pahrwerūta drupu taudūē, bet ūeptinos kilometros uū ūeemeekem uūplauūt jauna metropole Maudalaja. Galigi iūbuhwet to pabeigūūchi wehl tīfai gadus peežpadūmit atpataf. — Mani pahrūteids ūchi

Dintelūchertas dūelūszeku katastrofā ūagrautee wahgi.

Wezais uūūkats, ta wiūlaū bafi brauūt wiūzeena widejos wahgos, pehdejās katastrofās iūrahdijees par nepareīūu un ūipri ūaūkobiūis ūchis teorijas pamatus. ūrahdās, ta pehdejās wiūzeenu katastrofās wiūwairat zeetūūchi widejee wagoni, kuri pahrwehūsti ūmaltu drupu taudūēs. Eomehū newajaga aiūmirūt, ta wiūsmagal zeetūūchi wezee kofu konūtrukzijas wahgi, tūhdi wehl pa daūai teef leetoti uū Widus-Wahzijas dūelūszekem. Tas leeku reīūi peerahda, ta ūchahdi weza tīpa wahgi modernā ūatīūmē neder un wīnus wiūdrihūafā laikā jaiūnem no apgroūibas, lai neatfahrotos tūhdas nelaimēs, tū Dintelūchertas katastrofa, kur weenā paūchā ūchahdaū kofa konūtrukzijas wahgi nogalinati 16 un ūmagi eewainots 1 zilweūs.

waldneetu kaišliba galwaspilsehtu mainās, kà ari tautas klujà padewiba wiau eedomàn.

— Neašmirsti, ka šchejeenes monarchs ir wijsa piln-teešigs ihpajchneeks: mešchi, lauki, upju eerihzes — pat mešcha filoni un it sewišchi laudis — wijs tas peeder weenigi winam. Bilweks šchai semè ir tarala inwentars. Ari Mandalajas pilsehtas muhri ir uszelti us zilweku lišteem.

— At wai!

— Tas naw nekās jaunš. Par peemeru: šenajà Pa-lestinà, stingri turejās pee paraduma ehku stuhros eemuh-
ret, tà šauzamo „dšihwo atmeni“, kauno garu aisdšihšchanai.

— Nu kas to šin, waj tas maš teeja . . . Bet kà tad bija ar ahrsemneekem, furi dšihwoja Amarapurà. Wi-
neem, leekas, atstahja teešibas palikt pilsehtà. Winus taitšchu katru reiši neštraidija.

— Tà tas bija 1857. gadà. Kad karalis pawehleja wišeeem eedšihwotajeem iswahštees un atstahst šawus namus, kineejchi, furi bija aishemmušchi wešelu kwartalu un usbuh-
wejušchi pat šawu deewnamu, atteizās ispidit karala pa-
weli. Winus neaistifa. Bet galu galà teem tomehr nah-
zàs pilsehtu atstahst pašcheem šawàs interesēs. Palikujchi
eeslehtgi šawà meestinà, beš pirzejeem ar preži rokās, wini
ilgi nespehja turetees. Beidsot teem wehl nahzàs pašemigi
luhttees, lai winus peenem Mandalajà.

— Waj šchi pilsehta ir interesanta?

— Patš redseši. Žeru, ka tur notkufšim. Titai wis-
pirms mums japatlejo pa šaušsemi reetumos, jo es bihstos,
ka šeemelastrumos nebuhs pirmatneja mešcha.

— Waj tad Seemek-Birmà wiau naw?

— Daschi autori apgalwo, ka pirmatnejais mešchs
neaug augstati par 16-to šeemeku platumu gradu. Tas to-
mehr ir nepareiši. Pirmatneju mešchu war atrast wehl

daudš augstati. Mehs redsešim wiau un raidišim weh-
tajà daschus labi mehrketus šchahweenus, jo pirmatnejais
mešchs daudš šwehtigats ar šwehru bagatibu, ka pahreje
dšchungli un winà dšihwo wisbreemigakee no semes šwehream.

— Buhšchu toti eepreezinats, ja wareschu turpinat
„zilwekehdeja“ šeriju. Ja pirmatnejos mešchos ir šwehri,
tad tur ari ir breešmas un pahrdšihwojumi medneekem,
tadeht: „lai dšihwo pirmatnejais mešchs!“ Dofimees turpl

VI.

Pazehlušchees wehl društu augšchup pret Jrawadaš
straumi, jachta eegreesās weenà no šchis upes daudšajam
peetekam.

Lozis, kà leekas, bija netitween labi ispehtijis wee-
tejo hidrografiju, bet šawufahrt wehl toti labi apšinaja
weetas, fur šlehpjās bagatigi medijumi.

Abi draugi, kuru weenigais mehrkis bija medibas,
pilnigi šalahwàs us lotičha širdšapšinu un atjautibu.

Wineem nenahzàs to wehlati noschehlot. Jachta ša-
mašinajusi ahtrumu šlihdeja arweenu dšitaki un dšitaki me-
šchonigos apwidos. Žeemi jau bija šastopami daudš retaki
un redsejās titai is tahlēm. Apštrahdatus laufus wairs
neredseja nemas un daba pamajam guwa šawas teešibas.

Žritē un Andrē šche rada isdewibu noštatees, bir-
meeschu, tuwato kineejchu radineeku leelo apuhdenošchanaš
meistaru, preekššihmigi apštrahdatās kulturās un planta-
zijās.

Seme, kur ween tas bija eespehjamš pateizotees
pluhdeem, bija ruhpiigi apšehta rišjeem, kuri škaiti kolo-
reja ar tabakas, kufurufas, pupu, šaldà kartupela un zufura
needru plantazijam.

(Turpmat wehl)

Spaniešu ierašas Kosta-Rikas iedzivotajos.

Zentralamerikas, republikas Kosta Rikas eedših-
watajos šastopam retas eerašchas, kuras tee pirms
wairakeem gadu šimtneem peesawinajuschees no špa-
neescheem. Lauku šahdšchas pahrwalda šewišchi šchim
amatam eezelti eeredni alkaldeni, kureem peeder notei-
zošchà wara. Pze masakeem pahrfahpumeem eedših-
wotaji ispehnas no teem loti bargu šodu. Pee mums
noseedsneekus šoda ar zetumšodu, bet tur tahdu šoda
weidu nepašihst. Tur noteefatos eeslehdš us weenu
waj wairakam štundam šewišchi pagatawotās šoka
špailēs (š. usnehmumu), kuras noweeto publiskà weetà
šem šaules tweizejoscheem stareem. Dasch-
reiš noseedsneeku tahdà štahwofli no-
tura tit ilgi, kamehr tas nomiršt.

Loti interesanti ir noštati-
tees wehršchu žihnās, kuras teef
šarihšotas augstos šwehtkos, tautas
ušjautrinašchanai. Šchahdās žihnās
wehrši nonahwet ir aisleeqts, bet
titai šafaitinat ar daschadeem drehbju
gabaleem, un pehž tam pašam tore-
adoram jaišwairas no šatrazinatà wehr-
šcha usbrufumeem.

Wehršchi teef eedšihsti arenà,
šura eeroberšchota no šoka margam, aiš
šuram atrodas škatitaju tribina.

Arenà tos šagaida špulzišch
jaunu, špehžigu jauneku. Ar šakam,
mehtelem un maišem šafaitinataiš

Rineeschu gudribas.

Launums rada launumu, un tapeh3 to jabihstas waira, ka uguni.

Dari beenu ta, lai nakti taws meegs buhtu meerigs, bet jau-ribā ta, ta lai wezuma deenās waretu buht meerigs.

Ēsat bahrgi pret sewi un laipni pret ziteem, un jums nekad nebuhs eenaidneeku.

Laudis ar leelu un staisu dwehjelē weenmeh̄r ir meerigi un peetizigi; laudis ar neezigu dwehjelē, arween ir nemeerigi un behdigi.

Likumus ijdodot ir jahuht bargam, bet tos peeleetojot — laudfigam.

Istis genijs arween weenteefigs ka behrns.

Nā ka la nā uhdens nejestahjās, ta leelā firbi nekad eenaids rejakrahjas.

Dee karawadoni uswar weenmeh̄r ar kureem neweens neusbrojchinas zihnitees.

Ja tew isleekās, ka est gudrs, tad sini, ka nesini nekā.

Ēst u det finibas un nemihlet zilwekus ir tilpat, ka eedegt lahpu un peemeegt azis.

No angļu walodas Ch. W.

Juhteklika newis tikai japeklauj, bet ari jakultiwē, jaisweido un japaleelina, jaustrauz un jaapmeerina.

Balsfaks.

Kas wehlas pilnibā safneegt mihlas mahkflu, arween paliks tikai skolneeks.

Bernhardi.

Schleifes, fakla lakati un lentas.

1. Wihgu krahsas jerseja kleita ar bruhnu schleifi, fakla isgreesumu un jostu.
2. Kleita ar silu puloweru, paralelu dubultjostu un balti-silu fakla lakatu, kursh labā pleza nobeidjās ar schleifi.
3. Muguras schleife, kura šatur bluhšes platumu.
4. Leela jahnu schleife pee stipri defoltetas tašta kleitas.
5. Balta trushu ahdas aptakle, kura teef preekichā safeeta.
6. Diwdakiga kleita no silā krepā ar wertikalē usschuhtām baltām strihpām, kuras garneerē bluhši un apakshdalā sawee-nojās ar baltu jostu.
7. Juhras sila jerseja kleita ar baltu jerseja lentu inkrustajām.
8. Diwdakiga krep de schina kleita wihgu krahsā, plifeteem swahrkeem un usschuhtu diwkrashainu lentu.
9. Sarkani balta schalle teef iswehrtā zaur bluhšes usschuwu-meem un peedod kleitai koti elegantu isskatu.
10. Sila schantuna kleita, falteteem swahrkeem un raibu safeetu fakla lakatu.
11. Weenfahrscha frustota rosa sergē kleita ar raibu fakla un fabatas lakateem.

Fig. 2

Fig. 8

Fig. 9

Fig. 10

Fig. 11

Roku kopšana.

Kopšanas rokas, lai tev vienas nav jāslēpj. Vīnas ir tās kultūras mehānisms; pehž vīnu izstata un formas ļoti bieži un glūši pamatoti sprieš arī par tavu personību. Isteizēns: „runājotās rokas” ir vispār pašstāms un dibināts. Mutes un arī acu valodu var korigēt, bet rokas mūžu gribai nepādošas. Tāpēc tādēļ vīnam peenahstas diwārtīga usmanība. Pat ja daba vīnas veidojuši stāstas un zehlas, jawa dailuma uftureschanai vīnas tomehr prasa gandrīh tikpat daudz kopšanas tā nostrahdatās waj newehrigi nolāistās rotas. Šis abas pehdejās kategorijas tomehr ir pahrweidojamas tiktah, la vīnu izstāts klūst glihts waj, majatāis, neespaido nepatīhtami. Bet atkal no otras pušes: — arī stāstas rotas sawa gaumes truhuma deht war nepatīhtami durtees azis. Peemehtam, weselu zentimetru garee „plehjonas nagi”, kurus turklah wehl izjel jartani-bruhnais trahsojums, ir atmetami neti — lai no higienas weedokla ween. Roku kopšanas pirmais noteikums ir tihriba. Nihtos un wataros nagi un pati roka jātihra ar smaltu juku. Weitalos dabujamas ļoti labas „pirtu masāžas sulas”, kas pirtieem peedob arī labu formu. Mahjas mah-
tei, kura pati padara katru darbu, eeteizams strahdat gumijas zimbos. Pee tā ahtri peerod, un tas aistaupa katram netihram darbam jetojotās pamatīgās roku masāžas pūhles, nemas neewehtrojot to, la ilgstošja kimitāliju eedarbība ahdei kaitīga. Pehž katras roku masāžas leetojeet labu krehmu, kuram deeni jābūht bestautānam, bet watarā, pirms gulet eeshanas, tautus šaturosham. Lai ištēdinātu roku jartanumu, pirms gulet eeshanas jāpeeleeto tā šau-
zamās maiku pelbes. Rotas pahrmāius jāgremde karstā (tik karstā, zif ween panesams) un wehšā uhtent, pee tam šhee maiku štalojumi

jaturpina weselu puštundu. Pehdejam štalojumam jābūht wehšam. Pehž tam rotas weegli jāmasē ar tautu krehmu (jamasē tahdā weidā, itkā usmehginātu jaunū zimbū) un tad jāuwelht glāse zimbū, kuri nedriht būht pahrat zeešči, jo tas trauzetu ašinsrihtsohoni. Tapat eeteizu rihtotees ar šwihstohām rotām, ar weenigo starpību, la uhtenim masleet peeleet „taninu” un pehž nošufināshanas tās druhtu eeberje ar odelolonu — tikai pehž tam jāleeto tautainais krehms. Ja rotas apšaldetas, katrā finā jāijjautā ahrtis.

Wehlamā nagu forma naw noteikti nosatama. Gemihlota ir garenā forma, kura driht pahrineegt pirtigalus tikai minimali, bet apgalwoju, la arī pawisam ihfi, apgreestee platee nagi war atstahst eestetistā finā neapšahubami newainojamu eespaidu. Sedomajatees tikai daubšās pianistu rotas, kurām wīšām ir ihfi apgreesti nagi, jo šahdu roku ihpahšneekem to prasa „amata peenahstumi”. Ja ween eespehšams, nagus nepahšineet ar šchlehrem, bet ar wihliti. Škreijes pehž roku masāšanas, tās nošufinot, ar dweeli jāatbīhda nagu ahda un beht tam itnebelas weenu waj diwas reises tā usmanīgi jānogreesh. Gemehrjejeet masu koka štālinu waselinā un ar šchi štā-
lina palihbību nagu ahbinās wīšpirms padareet waligas un tad ar šchlehrem nogreeseet. Ja leetojat nagu uhteni, tad eepreeshēja eetaukohana newajādīga; tai šchājā gadījumā jānoteek tikai pehž nagu ahbinu nogreeshanas. Nagu špodrināshana (politurai) wīš-
labā leetojeet kahdu nagu krehmu kopā ar nagu pulveri, t. i., wīš-
pirms špodrineet ar krehmu un tad pašpilineet šposchumu ar pul-
veri. Šweens, kurš ihpildis šchos noteikumus, šanems to gauda-
rijumu, la warēs meerigi nostahtees pretim „zilweku pašineju” weh-
tošheem štateeneem, kuri biešči ween būhs peenehtsti wīšpirms ro-
tām un tikai tad sejai.

A. P.

Praktiskā dzīve.

Mājturībā.

Kraštotu kurbju tīrīšana.

Netītras kraštotas kurbes jānotīra ar sausu birsti, kuru eepreētiski vajaga pamatīgi iītīrīt no eelas putešleem. Ēad jāgatawot šefošču porziju: 4 dalās peena un weenu dalu benzina, kuru šķīdrumu weenlīdīgi jājaukt un tad ar lupatu wājadsīgās weetas eerīhwet. Šāho praktisko un lehto rezepti peeleeotojot jums buhš pahršteidšošās šekmes.

Ā šahli ušturet sausu.

Beešči nama mahtes šuhrojās, ta ušklahjot galdu, šahls pee ilgatas šahweššanas paleet mitrs un leetošānai nederīgs. Ēai šāho truhšumu nowehrstu, ir jārihšošās šahhbi: šahls traugā, kur atrobās mitrā šahls jāeeleet dāšči graudinā rihā, tad šahls allahš buhš jāuja un leetošānai derīga kaut turā laitā.

Ā tīhrit eedšetejušču weļu.

Keiēm pee ilgās šahweššanas uš lauta jeb žitur lahā mitrā weetā, weļa paleet gluhšči eedšeltena. Ēai weļās šfeltenumus dabutu laukā, tad pee pehbejās reijēs weļās škaloššanas jāpeeļej weena ehdam karote terpentina eļās. Pehž tam weļu iišahut, bet ja weļa wehl nebuhtu gluhšči balta, tad maigahšanā war otreiš atkahrrot eepreētšejā terpentina eļās un špirta atšahaidijumā.

Pag. numurā ievietoto uzdevumu atrisinājumi.

Vizitkartes mīkla № 33: Aviators

Rebuss № 34: Emma un Edgars kāzu priekšvakarā.

Pareizus atrisinājumus iesūtījuši:

№ 33, J. Stumbris, V. Siliņa, J. Pavlovs un A. Spalviņš — Rīgā. A. Betaks — Korženē un P. Kramiņš — Liepājā.

№ 33 un 34 V. Siliņa, K. Benķis un A. Visockis — Rīgā.

№ 32 vēl iesūtījuāi: A. Sproģis — Mežotnē un A. Atspīdums, L. Goldbergs un V. Seskis — Platonē.

Uzdevumi:

Zilbju mīkla № 35

Uzd. T. Ozolmežs.

Et ilu asal ēc ei sak

Sak ilum ām sa vas av an

Jn ēva pu ki lap se

Am ad ecet jec et tilu as

Burtus pareizi sastādot dabūjam latvju tautas dziesmu

1. Trikuss — veiklais akrobats!
Vienmēr zin, kāds vērsim prāts!
Tiklīdz aste gaisā kūp,
Akrobats pie zemes klūp,

Lauksaimniecībā.

Mehšlojums ar wirzu.

Daudz šaimneežībās, pahrejoj uš jeklam tuhtim, ari pee mums wirzās jāutajumam jāpegreēš leelata wehriba. Žitu jemju lautšaimneeži eeriško wirzās ušglabahšanai jāunlaidu glabatuwes, lai eepšejami masā eetu šudumā dahrgo augu ušturas weelas. Wišškadraļ labās wirzās panahštumi redšami plawās, kur wirzu pareiši leetojot, jeena rashu war diwšahrst un trihšahrst pazelt. Šeena labums ari eewehrojami pazelas, plawa paglabā šawu šakumu līdš pat wehlam rudeni un tāpat pawafari, ar wirzu mešlotā plawā jau agri ir tošči šala. Ēaba, šehgtās bedrēs ušglabatā wirza šatur labu težu plawam un ganibam wājadsigo augu ušturas weelu. Wiššpirms winā ir šahpeklis, kas rada olbaltuma weelas, kas šawuhahrst nepeezeēšāmi wājadsīgš galās un peena atššišāšanai lopa meēšā. Beš tam wirza šatur daudz kalija, kas nepeezeēšāms augu špehžīgās atššitības labā, kas pazel wina išturibu šala šinā. Weenigi šohforšahbes wirzā ļoti mas, kalab mehšlojot ar wirzu, pilnu panahštuma eeguhššanas labā, plawai un ganibai jābod ari šāhi wāšai šwarīgā augu ušturas weela, wāš nu tomasa miltu, wāš ari šuperšofšata weidā. Ja nu wājadsības gabijumā plawu wāš ganību apgahšdam ari ar kalci, tā guhšim panahštumus, kas buhš wāšai eepreēžošāhi.

Vizitkartes mīkla № 36.

Uzd. Lūsu Anna

Stud. rer. ek.

G. A. Gao

Tiflisa

Vēstulnieks.

E. Rankam — Jaungulbenē — Neder.

A. Zaulim, Rīgā — Lūdzu pienākt redakcijā.

V. Siliņai, Rīgā — pie gadījuma izlietosim.

Ar nākošo numuru visi „Tautas Žurnāls Visiem“ abonenti saņems bezmaksas premiju Morisa Dekobra

„MELNA NEĻĶE“

Veiklais

2. Bet kad vērsis dusmojas,
Trikuss gaisā palečas
Un no prieka pirdz un smeļ,
Ragains velti apkārt skrej!

Nemiera kalni.

Jau ilgaku laiku Balkani ir politisku wehtru ituhritis, un, warbuht, par tahdu paliks ari nahfoinē. Bet daudjeem wehl naw pašistama zilweku dūhwe un eerashas ušchis Ģiropas pušalas. Par ūšju un ūfriku laistaji sin wairak nekā par Balkaneem. Tadeht šchoreis par majo kalneem eeslehgto Melnkalni.

Melnkalne, šchi ihpatneja seme, pate par sewi dod šwešchneefam daudj, jo draufschana pahr Lowzes kalnajeem ir šaistita ar leelām gruhtibam un ir deefgan bihtama. Šwilpjoščā ah-trumā mehš tuwojamees ūdrijai, lihds, beidsot zaur mašām jahdscham, weenmutām sehtam un wihnafalneem šašneedsam ūstrijas bijušo fara ostu Rattaro. Tur faru atgahdina wišadas drupas un kahda milšiga ispostita montaschegalle, kuras augstee dšelsf steeni wehl rehgojas gaisā. See ir atskums no semuhdenslaiwu buhwetawas; ko šawā laikā ušzehluschī wah-zeeschī. Metahht atrodas pulweru magasinas drupas; ihšī pirms meera noslehgšchanas šcho ehku ar wairaku šmtu granatam ušspridšinaja gaisā.

Redsot wišu to, šwešchneefam rodas tahds eespaids, it kā buhtu jauna fara preefchwafars. ūš katra zil nezil brihwa laukuma teel apmahziti fareiwji. Šchaw pilnā špehā; štan lošchmeteji un gaisā awiatori mahzās bombardešchana. Silajos uhdenos kuhp wezafas konstružijas torpedlaiwu flotiles, un manewrē diwas no Franzijas atweštas semuhdens laiwas, it kā riht jau šahktoš fara ušbrufumi.

Jo wairak tuwojamees Lowzena kalnajeem, jo druhmaka ap mums apfahrtnē. . . Brauzot no kalna uš leju gar ašām klints šchautnem, tā ween leelas, ka wahgi apgahšisees, jo nekad naw šinams, kas atrodas aij kalna, gar furu ar lihktumu eet zelsch. Dašchreis noteek neparedseti starpgadijumi, tā peem, kahdā weetā uš zela ap kalna šchautni drahsjās mums preti beš signala šmagais auto no Žetinjē; muhšu wedejs tuhli pagreēja pajuhgu šahaus un diwi malejee riteni atradās wirs 900 metrus dšitā bešdibena. . .

Mehš brauzam arween augstā. Muhšu galwas jau škar mahkonis! Preefchmeti apafschā paleef arween maiaki. Mums ašnis šakahpj galwā un aušis dšinkst. . . ūš mums tikai pe-lefa migla; peepeschš aukstums muhš šaldē, un pahri bejgaligam bešdibenam lido kehrdams melns krauklu bars.

Beidsot, 1250 metru augstumā, mehš pahrbrauzam wis-augstato weetu, fur ir zelsch. Pahri mums wehl rehgojas Low-zens 500 metrus. Tad kahdā zela lihktumā pirmā melnkalni sehta. Saulē rotalajās bruhni nodegušchi, gandrihš puškaili behrni un šweesch pufes mums automobili. Šchis raibo putu pušchittis bija tā simbols muhšu ušnemšchanaš šchāi semē. Meln-kalni ir pašchapsiniga, bet weesmihlīga tauta! Sewišchi lauku eedšihwotaji wehl ir brihwi no dšerantnaudu nemšchanas un preezajas tā behrni par fatru šwešchineeku. Muhšu brauzeens wispirms eet uš leju, tad atkal uš augšchu, lihds beidsot no kah-

das šaredjami Melnkalneš galwas pilsehtas Žetinjē baltee nami, Automobilim dodotees uš preefschu, mehš apskatam ap-kahitni. Redšamas šafas ganibas ar ganampulfeem, weetam šems bet labi isaudjis wihns. Rodas domas, lapehž šchi tauta wehsture špehlejušī tik nemeerigu lomu.

Kad mehš eegreesamees Žetinjē galwenajā eelā, fur bija tikai weenštahwu nami, wedejs mums jautaja, waj mehš weh-lamees apmestees „Grand hoteli“ waj Hotel de Paris“. Mehš newarejam isfchirteeš, jo nepašinam neweenu no šchim weef-nizam, un tahdel jautajam, kura ir labaka. Wedejs pašchapsinigi un pahrlleezinoschi atteiza, ka „Grand Hotel“ ir labakā weefniza un muhšu auto dewās pa zilweku pilnam eelam. Pehž peezām minutem mehš peebrauzam pee mija weenštahwu nama. Tas bija „Grand Hotel“. Pušdeenas šastahweja no jehra zepešcha ar šaknem un pašistamā dalmateeschu šarkan-wihna. Ehdeens toti garšchigs un weefnizas eefahra tihra un glihta. Pehž pušdeenam mehš štaigajam pa pilsehtu. Saules tweizē šolo peekufuschī zilweki — melnkalni wihreeschī un see-weetes, kas ir škaistafas no wišam dalmateeschu seeweetem. Winām ir platas sejas, škaisti jobi un dailas figuras. Mehš ašgahjam uš Žetinjē tirguš laukuma. Wina widū šruhklaka un apfahrt pahrdeweji. Bij pawišam šawads eespaids, jo nebij ne, telschu, nedš buhdū, bet pahrdeweji sehdeja uš maseem keblichheem, tomehr leelakai pahrdeweju dalai nebij pat to, un wini sehdeja kahjas šakrustojuschī, pee šems; prezes teem bij preefchā uš išklahtas drehbes. . .

Melnkalneetis toti labpraht kauj sewi fotografet. Šiklihds es ušstahdiju sawu aparatu, wešels bars šadruhimejās objektīwa preefchā.

Pa škaistu aleju mehš gahjam uš Žetinjē leelako buhwi — klosteru, kura architektura atgahdinaja freewu zeltneš. See-jot klosteri, pa labi un pa kreiš redšamas diwas leelas gleinas, frusteniški apseetas ar wezmodigam wirwem. Pawadonis, rah-didams pa kreiš, šazija: „Rehnina Nikita tehws!“ Un pa labi: „Rehnina Nikita tehwozis — tur winsch nogalina ar durkli. — ūšins — atreebiba!“ Tomehr melnkalneem ir šawas tradizijas. Kad mana seewa pahrfahpa klostera šleegni, pawadonis wina tuhli mešchonigi šatwehra aš rofām, išrahwa ahrā. Kad es biju apmeetinajees no uštraukuma, winsch šazija: „Labi, ka neweens neredseja. Seeweetes nedrihšt šcheit eeet!“ P. J.

Iznākusi

Politiski-zatiriskā

ENCIKLOPEDIJA

Nepieciešama katram pilsonim vēlēšanu laikā.

Maksā 50 sant. Izsūta arī pret pastmarkām.

Pieprasījumus adresēt: Pasta kaste 307

akrobats.

3. Tomēr notiek numurs sāds:
Izbailēs klieudz akrobats,
Jo tam kārts reiz nava lidz' —
Nāve acu priekšā stīdz!

4. Slikons salmu cieti tver —
Akrobats pie ragiem ķer
Trikum triks nu bravurigs,
Vērsis cīņā nelaimigs.

P. J.

Nelaimīgais mīletājs.

Jāhnis un Anna kalpoja Jaunbēršinos jau vairākus gadus.

Jāhnis kļuva par puīši un Anna kļuva par kalpone.

Nestātotees un jāweem trišdesmit gadeem Anna bij deesgan skaista un patīkama meita, Jāhnis turpretim bij desmit gadus par viņu mazāks.

Jaunbēršinos vairākus puīšus un meitus nebija un Jāhnis ar Annu glūši dabūti, itdeenas kopā esot, veens otram šaha tuvotē.

Jāwakarus peh3 beigtem deenas darbeem viņi sehbeja kopā istabas preekščā un sola waj ari leelajā dāhršā un pšahpaja, un wifī domāja, ka te ar laiku isnahks pahris.

Jāhnim zitu šarunu tematu nebija, tā weenigi par deenas darbeem un par to, ko tas no laimīnu puīšceem bij dīrdejis, setekotees laukā waj plawā. Tahlak par to wīnš negahja, kaut-gan dāšhu labu reisi Anna peespeedās tam ar plezu zeešahfi klahi, kas katru zitu puīši buhtu warejis ustraukt. Bet Jāhnis bij drošs, ka Anna kahdreis taps wina seewa, jo šahzēnšha wīnam neweena nebija.

Tif drošs, ka pat aismirša Annu ušrunat waj bildinat. Tā wīni abi Jaunbēršinos dīhwoja meerigi, klusi, no neweena netrauzeti . . .

Te peepeschi notika kaut-kas, kas galīgi ispostija šho wīnu meeru. Jurgos jāimneeks atlaida kalpu un ta weetā peeahma jaunū, brašhu puīši.

Kad atnāhza jaunais puīšs Andrejs, Jāhnis šaha palikt nemeerigs, bet wīnš drihs ween apmeerinajās, kad no šahkuma Anna, tāpat if wakarus kopā sehdot ar wīnu, Jāhni, mehda fazit:

„Tad ta eedomigs muhsu jaunais! Cet tif lepnis, it kā zilwēka neredsetu un parunat ni wahrda! Ak, kā es šho zilwēku newaru zeest!“ tā Anna issauzās un Jāhnis jutās apmeerināts.

Leeta ta, ka jaunais puīšs no šahkuma wehl šwešs jūdamees, un Annu greeša maš wehribas, kas pehbejo stipri kaitināja, jo jaunais Andrejs wīnai patika labi, daudš labak nekā wežigais Jāhnis.

Somehr drihs ween apstahki grosijās, sewiškhi peh3 tam, kad Annai gadījās ar Andreju kopigs darbs kahdā atstahkā pšahā.

No šchis pšawas wīni atgreesās kā leelu leelee draugi un no šchis deenas wairs nebija šchiramī.

Ko gan Jāhnis wīnu neismehgināja, lai atguhtu atpakaļ jawas ļaudetās poszijas, nefas nelihdseja.

Gan wīnš uslika pa wakareem peh3 beigtem darbeem sawu balto šwehtdeenas „elškinu“ bes krahdina un apwilla šwehtdeenas šahaketi, gan štuwa bahrdu waj itdeenas un smehreja un šufaja matuš tif gludi un šposchi, ka Anna tur buhtu warejuši špogutotees. Wīnam likās, ka tā apzirpees un usfuka jees, kad tas wakaros gahja pa dāhrju kruhtis igahjis sawos šwehtdeenas swahrkos garam Andrejam un Annai, ka Annai wajadseja rediet leelo starpību starp wīnu un Andreju, un katrā šinā eeraudst wīna pahrakumu. Nēka. Anna to neredseja.

Kad tas nelihdseja, wīnš šaha šwehtdeenas eet uš boditi un neft Annai peperkufas un konfektes. Bet ari tas nelihdseja. Anna gan wīnu saņemma, bet tāpat ween wīna wīnas wehriba bij peegreesta Andrejam.

Jāhnis aif greiširdibas šaha issamīst. Kaut waj kahda šchiganeete eeradusees! Un šwehtdeem wīnš aifgahja krogū apklaufitees, waj kaut kur pagastā nebuhstu šchigani maniti. Bet tahdi apfahrtne nebija bijušchi.

Jāhnim redsami neweizās.

Pamāsam wīnš tapa nerwošs un nīkns. Wīnš šaha Andreju un Annu ušraudst, zensdamees tos wifadi trauzet un wīnu weenatni ļaukt un wīneem wifadi kaitēt.

Waktis, kad Andrejs kahpa no kuhtsāngšas, kur tee abi guleja, jeeš kaut kahdas wajadšibas deht, Jāhnis šchigli metās tam pakā, israhdidams to pašhu wajadšību.

„Brihnumš, ka mums abeem weenmehr reišā!“ wīnš tad mehda brihnetees Andreja preekščā.

Kahdreis šwehtdeenas, redst Andreju ar Annu aisejam uš tuwejo mešchinu wīnš weifli eemetās jāimneeka galā un, pahchris jāimneeka šchauteni, usmanigi dewās teem pakā. Kad tee abi meerigi pšahpaja, pee krumma nosehdišchees, Jāhnis aiflihdā aif ta pahča krumma glūšchi tuwu teem aif muguras uš išchahwa šchuteni gaisā.

Bet te nu notikās kaut kas ļawads.

Andrejs un Anna, kas iskrufufchees bij ušlehtufchi kahjās, peepeschi isdīrda aif krumma šahu waideschānu un sauzeenus:

„Wai, wai . . . kautiati mihlee — glahbeet, es esmu beigts!“

„Wai Deewini, wai Deewini! Jāhnis laifam noschahwees!“ issauzās Anna un metās uš mahjas puīši peh3 palihga.

Bet Andrejs steibās apstahitees, kas ihsti notizis. Kad Andrejs nahza ap krummu, tas eeraudstija Jāhni semē gutam un

kahrpamees, bet šchauteni kahdus šohs peezus no wīna. Andrejs jau šaha domat, ka Jāhnis idarijis pahchnahwību, bet pehdejais, eeraudstijis Andreju peepeschi ušlehza kahjās un pahchris šchauteni, isfreešchus dewās uš mahjas puīši. Pa zefu jau wīkam pretim nahza jāimneeks ar jāimneezi un ziti jāimes lozekli. Kad tas tuwojās jāimneekam, pehdejais tam israhwa šchauteni no rotas un šaha to sunit.

„Bet, jāimneek, esmu eewainots!“ Jāhnis stenedams teiza. „Eewainots? Waj tu esi traks Jāhni? Kur? Parahdi šchigli!“ Jāimneez, est šagatawo apseenasoš!“ tā jāimneeks.

„Scheit, jāimneek, scheit!“ Jāhnis teiza, rahdidams uš kruhtim pee pleza. „Breesmigi šahp!“

Jāimneeks usmanigi apluhfoja weetu, uš kuru norahdija Jāhnis. Wīš te bija wefēs.

„Bet te jau nēka naw!“ issauzās jāimneeks. „Bet man te eesita un breesmigi šahp!“ Jāhnis turpināja. „Un es pakritu gar semi!“

„Ak, tu muški, muški!“ smehjās jāimneeks. „Tu taf neproti šchaut. Esi turejis šchauteni noft no pleza un dabūjis atšepreenu. Esi muški! Un tā kā to šchauteni tu nekad wairs man nenemi!“

Wīša jāime šaha šchaki smeetees, kad Jāhnis nodurtu galwu un rofu pee pleza turedams, steigšchus aifgahja.

Zitureis, atmodees pušnakti Jāhnis atrada šew blakus Andreja weetu tufschu. Uštrauks wīnš usleza kahjās un steibās no kuhtsāngšas pa kahpšcheem semē.

„Andrejs klehti pee Annas. . . Andrejs klehti pee Annas. . .“ tās bij wīna weenigās domas.

„Bet pag“, es jums parahdīschu!“ wīnš klusi issauzās un peelihda pee klehtis durwim, kuras bij pušatwehrtas, tas kahš aifwehra un aifšlehdseja, bet atšleghu neapšiniģi eebahja šchā.

„No rihta es wīšai jāimei parahdīschu, kahdi šchee putni,“ wīnš nodomāja. „Tagad mani balošchi buhri!“

Bet no rihta jāimneeks wīnu pašauza un tif steibīgi norihfoja uš lauka, ka wīnš tuhlin nepsehja sawu nodomu iswest.

„Lai tup!“ wīnš pee sewis nodomāja. „Nu tif jāimneeks meklēs Andreju!“

Ap brokasta laiku, meitene kas wīnam atnesa brokastī šahstija, ka Andrejs nakti ar jāimneezi aifbrauzis uš pilsehtu, bet Annu kahds esot eeslodsijis klehti un atšleghas neesot. Jāimneeks no dušmam waj no ahdas sprahģitot ahra. Anna sehshot klehti un raudot.

Kad Jāhnis to dīrdeja, wīš wīna preekš bij wehja. Un kad meitene aifgahja, wīnš usmanigi aifšlapstijas lihds mahjam un klusi peelihdis pee klehtis durwim, eelika wīnš atšleghu un tās atšlehdseja.

Tifo wīnš to idarija, te ari jāimneeks nahza ap stuhri un šchoreis Jāhnim isgahja pawīšam plahni. . . Jāimneekam par nelaimi bij rokā wīwēs gals.

Wīnš atgreesās uš lauku muguru beršedams. . .

Kahdu šwehtdeenu, kad Andrejs ar Annu sehbeja upes malā, wīnš wehl nodomāja ismehginat sawu beidšamo pahrbaudijumu, lai redsetu, waj Annai ari ir kaut drufzin lihdszeetibas ar wīnu, sawu wezo draugu un uszereto, waj nemas.

Ja tas nelihdēs, tad wairs nelihdēs nefas, ta wīnš nodomāja.

Domats-darits un Jāhnis isfreešchus dewās uš upes puīši, pahchreja Andrejam un Annai garam, kuri turpat krummalā sehbeja un baz! eeleza upē.

„Ann!“ es šchikstu — palihgā. . . palihgā!“ abi sehdetaji peepeschi isdīrd sauzam.

„Ann!“ es šchikstu!“

Andrejs ar Annu ušlehza kahjās un dewās uš upiti. Un wīni eeraudstija Jāhni netahlu no upes krafta, uhdeni ar wīšam drehbēm un zepuri, kahrpameem un sprahschajam. Wīna galwa brihšcham bij wīrs, brihšcham sem uhdena.

„Waj deewini, waj deewini. . . Jāhnis šchikst. . . Andrejs glahb wīnu!“ Anna iskrufufchees issauzās.

Andrejs jau bij nometis swahrkus un taišijas leht upē, kad tas peepeschi kaulo sawahdu eeraudstija un ihšu brihtianu apluhfoja Jāhni.

„Ann!“ es šchikstu! . . . Glahbi mani!“ sauza Jāhnis upē, eeenemdams un islaišdams uhdeni no mutes un šchad un tad galwu sem uhdens pahahšdams.

Peepeschi Andrejs pahchra sawus nosweestos swahrkus un satwehris Annu aif rotas rahwa to projam.

„Bet, Andrej! Wīnš noslihts!“ Anna ismifumā sauza.

„Lai šchikst!, ar mokām atbidseja Andrejs, knapi waredams parunat, jo newaldami smekli taišijas to nosmazet.“

„Ann!“ Ann!“ bet nu es pa rittigam šchikstu,“ sauza Jāhnis, sekla uhdeni uš zeķeem tupedams un galwu sem uhdens pahahšdams.

„Uš krummeem atstaneja Andreja un Annas šchaki, newaldami smekli. . .“

Jāhnis bij wīšgaram paspehejis!

Jugus